

Přešlap katarské ministryně

zvedavec.news/komentare/2023/12/9900-preslap-katarske-ministryne.htm

Thierry Meyssan

9.12.2023 Komentáře Témata: Střední východ 1620 slov

Tento článek navazuje na článek "Co se skrývá za lžemi Benjamina Netanjahua a vyhýbavými výroky Hamásu".

V rozporu s tím, jak je Katar vykreslován, není tento emirát v případě rukojmích z operace Potopa Al-Aksá neutrálním vyjednávačem. Přehmat její ministryně Lolwah Al-Khater, která přijela sledovat vyjednávání do Tel Avivu, naopak ukazuje, že Dauhá vykonává nad Hamásem autoritu. Noví členové izraelského válečného kabinetu s překvapením zjistili, že se Katar podílel na plánu Benjamina Netanjahua připravit útok na Izrael 7. října 2023.

Lolwah Al-Khater

Lolwah Al-Khater, katarská ministryně pro mezinárodní spolupráci, navštívila 25. listopadu 2023 Tel Aviv. Bylo to poprvé, co katarský úředník navštívil Izrael. Byla přijata válečným kabinetem, aby vyřešila problémy s uplatňováním dohody o výměně rukojmích. Navštívila rovněž Gazu.

Zvyklá na diskuse s Davidem Barneou, ředitelem Mossadu, zřejmě nepochopila, že ve válečném kabinetu nejsou jen věrní premiéra Benjamin Netanjahua. V časové tísní vyslepičila, že Katar ovládá Hamas prostřednictvím Muslimského bratrstva.

Členové bývalé opozice, kteří se připojili k nouzovému kabinetu a zúčastnili se této diskuse, byli šokováni, když viděli, že vystoupila z role prostředníka a odhalila své vazby na autoritu Hamásu, palestinské odnože Muslimského bratrstva.

Joshua Zarka, náměstek generálního ředitele pro strategické záležitosti na izraelském ministerstvu zahraničních věcí, po jednání prohlásil, že Izrael si s Katarom „vyřídí účty“, jakmile ukončí svou roli prostředníka. Katar sice může Hamásu vydávat rozkazy, ale svou odpovědnost za útok ze 7. října již skutečně nemůže skrývat. Nejenže není zprostředkovatelem, ale je nepřítelem Izraelců.

Vraťme se na chvíli k identitě Kataru.

Katar a Spojené státy

Katar se stal nezávislým na britském impériu teprve v roce 1971. Jeho první emír, Chalífa ben Hamad Al Thání, se obrátil na Francii. Rozvíjel svou zemi, obával se snadných příjmů z uhlovodíků. V roce 1995 byl však svržen svým synem Hamadem ben Chalífou Al Thání. Nový emír podepsal dohody o těžbě plynu a ropy, především s anglosaskými společnostmi (Exxon Mobil, Chevron Phillips, Shell, Centrica), francouzskými společnostmi (Total), čínskými společnostmi (China National Offshore Oil, CNOOC, Petrochina), indickými, jihokorejskými a japonskými společnostmi. Peníze nyní proudí.

V roce 1996, po uzavření dohod z Osla, Katar a francouzsko-kanadští Židé David a Jean Frydmanovi, přátelé Jicchaka Rabina a Jásira Arafata, založili panarabský televizní kanál Al-Džazíra, který porovnává arabské a izraelské názory. Televize měla okamžitý úspěch. Kanál,

který se intelektuálně angažoval v hnutí za mír v Izraeli, se však stal bête noire Spojených států během jejich válek proti Afghánistánu a Iráku.

V roce 2002 podepsaly Spojené státy vojenskou dohodu s Katar. Na obří základně Al-Udeid zřídily velitelství svého velitelství vojsk na Blízkém východě, CentCom. Je zde umístěno 11 000 vojáků a přibližně stovka letadel. Za tímto účelem stáhly své muže ze Saúdské Arábie.

Pentagon pak emírovi připomněl, že není v pozici, kdy by se mu mohl vzepřít: jednoho rána ho probudily speciální jednotky v jeho ložnici. Americký důstojník ho ujistil, že ho právě ochránili před imaginárním pučem. Emir zprávu pochopil a od té chvíle se podřizoval požadavkům svých ochránců.

V roce 2005 byl podíl Al-Džazíry otřesen bojkotem saúdských inzerentů. Bratři Frydmanové se z kanálu stáhli. Poradenská firma JTrack ji kompletně přeformátovala. JTrack do jejího čela postavil bratra Wadaha Khanfara [1]. Ten postupně cenzuroval veškerou kritiku „amerického imperialismu“ a dokonce zašel tak daleko, že stáhl některé snímky ukazující zločiny USA v Iráku. Al-Džazíra, jejíž několik novinářů bylo zabito americkými silami a jeden z jejichž příspěvatelů byl zajat a mučen na Guantánamu, se stala hlásnou troubou anglosaských mocností a dala hlas sunnitskému islamismu. V roce 2009 navštívil Wadah Khanfar Spojené státy, kde byl přijat všemi, kteří se počítají mezi vládnoucí elitou.

V roce 2008 emír v rozporu s ústavou dosadil v Libanonu na trůn nového prezidenta místo odcházejícího.

V roce 2011 se šéf společnosti JTrack, bratr Mahmúd Džibríl, náhle stal vůdcem protestů proti režimu, jehož byl ministrem. Palestinský bratr Wadah Khanfar opustil Al-Džazíru a stal se předsedou tureckého think tanku Al-Sharq Forum. Kanál převzal premiér šejk Hamad ben Jassem

ben Jaber Al Thani. Okamžitě se stal hlavním propagandistickým nástrojem NATO v arabském světě. Přinášel jednostranný pohled na konflikty v Libyi a Sýrii a proměnil se v kanál Muslimského bratrstva. Oficiálním kazatelem kanálu se stal imám Júsuf al-Karadáví. Svým posluchačům vysvětloval, že Mohamed by dnes nepochybně stál na straně NATO.

Katar se stal hlavním prostředníkem na Blízkém východě. Vyjednává mírové dohody mezi Araby všude tam, kde o to Spojené státy požádají, v Západní Sahaře, v mezipalestinském soupeření, v Dárfúru, Eritreji a Jemenu. Svou moc však může využít i k opětovnému rozpoutání válek. V roce 2012 například poskytl Súdánu pod vedením bratra Umara al-Bašíra 2 miliardy dolarů na odvolání svého zvláštního vyslance, generála Mohammeda Ahmeda Mustafy al-Dabiho [2]. Generál Mustafa al-Dabi, který byl do té doby všeobecně oceňován za svou mírovou roli v Dárfúru, byl jmenován předsedou mezinárodní mise Ligy arabských států v Sýrii. On a jeho kolegové měli přístup ke všemu, co chtěli vidět. V předběžné zprávě dospěl k závěru, že západní média lžou a že v Sýrii neprobíhá žádná revoluce.

V roce 2013 emír abdikoval ve prospěch svého syna Tamima ben Hamada Al Thaniho.

Krize v Perském zálivu

Od června 2017 do ledna 2021 blokovaly Saúdská Arábie a Spojené arabské emiráty Katar, čímž se Rada pro spolupráci v Zálivu ocitla na mrtvém bodě. Tato studená válka byla špatně interpretována. Podle Financial Times byla spojena s nejasným příběhem o výkupném a podle jiných s prohlášením emíra šejka Tamima ben Hamada al-Tháního ve prospěch politického využití islámu, jak jej praktikuje Muslimské bratrstvo i Írán.

Ve skutečnosti se prezidentovi Egyptské arabské republiky Abdelu Fattahovi al-Sissimu podařilo získat dokumenty od tajného spolku, který rok vládl jeho zemi, Muslimského bratrstva. Jako bývalý ředitel vojenské rozvědky je prostudoval. Po projevu amerického prezidenta Donalda Trumpa v Rijádu proti terorismu Muslimského bratrstva (21. května 2017) pochopil, jak je může využít. Zaslal proto králi důkazy, které měl k dispozici, v naději, že získá jeho podporu v boji proti Bratrstvu. Obsahoval důkazy o spiknutí Bratrstva a Kataru s cílem svrhnout arabského krále Salmána ben Abdelazíze Al Saúda. Pro krále a jeho syna to byl šok: Bratrstvo, které si království po léta hýčkalo a poskytovalo mu větší vojenský rozpočet než vlastní armádě, si nejen dovolilo podpořit Daeš, ale také zaútočilo na monarchu.

Dne 5. června 2017 Saúdská Arábie, Spojené arabské emiráty, Egypt a Bahrajn, následovány jemenskou vládou Abdrabba Mansúra Hádího, libyjskou vládou v Tobruku, Mauritiánií, Maledivami a Komorami přerušily diplomatické vztahy s Katarem. Tyto země uzavřely emirátu své pozemní, vzdušné a námořní hranice, čímž ho náhle přiškrtily. Americký prezident Donald Trump se postavil na jeho stranu a obvinil Katar z financování „náboženského extremismu“. Emirát podporují Turecko, Maroko, Hamás, Írán a Německo, kde má na ministerstvu zahraničí své místo národní vůdce Bratrstva Ibrahim el-Zaját. Niger a Čad podpořily Saúdskou Arábii.

Saúdská Arábie, Spojené arabské emiráty, Egypt a Bahrajn vydaly Kataru třináctibodové ultimátum [3]. Ultimátum znělo, aby se rozešel s politickým islámem a jeho stoupenci: Tureckem a Íránem.

Krizi vyřešil až americký prezident Donald Trump, který se pokusil arabské země usmířit mezi sebou a s Izraelem. Zorganizoval sblížení Maroka a Izraele, po němž následovala krize v Perském zálivu. Spory kolem politického islámu byly utlumeny.

Katarský emirát a Muslimské bratrstvo

Bratrstvo (*Ikwan*) sleduje cíl, který si vytyčil jeho zakladatel, Egyptan Hassan El-Banna, na konci první světové války: obnovit chalífát [4]. V dopise tehdejšímu egyptskému premiérovi popsal své tři cíle:

- reforma legislativy a sjednocení všech soudů pod právo šaría;
- nábor do ozbrojených sil zavedením dobrovolné služby pod praporem džihádu;
- propojení muslimských zemí a příprava na obnovení chalífátu v souladu s jednotou požadovanou islámem.

Ikwan je tajná společnost po vzoru anglické Velké lóže (United Grand Lodge). V důsledku toho víme o její činnosti pouze ze svědectví jejích bývalých členů nebo z dokumentů zabavených při jejích porážkách.

Hned po svém vzniku bratrstvo založilo milice, které vraždily jeho odpůrce. Rozvíjelo se nejprve v Egyptě, poté v celém arabském světě a v Pákistánu. Spojené království a Spojené státy rychle využily jeho politiků (například bratra Muhammada Zia-ul-Haqa v Pákistánu nebo bratra Mahmúda Džibríla v Libyi) a jeho milicí, jako je al-Káida, Daeš a Liga na ochranu tuniské revoluce. Jakmile prezident Barack Obama nastoupil do Bílého domu, jmenoval člena Bratrstva Mehdiho K. Alhassaniho do své Národní bezpečnostní rady, aby s ním navázal trvalé spojení [5].

Když Spojené státy zahájily syrskou epizodu „nekonečné války“, požádaly Hamás, aby přesunul svou kancelář z Damašku do Dauhá. Když se Saúdská Arábie v roce 2014 definitivně rozešla s Bratrstvem, Katar spontánně zaujal jeho místo. Přestože nedisponuje takovými zdroji jako jeho mocný soused, stal se emirát se souhlasem Spojených států velkým producentem peněz. V roce 2018 Katar vyplácí platy představitelům Hamásu v Gaze. Se souhlasem Benjamina Netanjahua se tam vydal jeho velvyslanec s kufry plnými 15 milionů dolarů v drobných bankovkách. Operace se bude opakovat každý měsíc.

V roce 2022 povýšil americký prezident Joe Biden Katar na významného spojence mimo NATO, což je pocta vyhrazená asi deseti zemím na světě.

Přehmat Lolwaha Al-Khatera ukazuje, že Katar je víc než to. Vykonává moc nad politickou a vojenskou strategií Hamásu.

Odkazy

---

[1] « Wadah Khanfar, Al-Jazeera et le triomphe de la propagande télévisuelle », par Thierry Meyssan, Réseau Voltaire, 23 septembre 2011.

[2] « La présidence de la Ligue Arabe cherche à étouffer le rapport de ses experts », Réseau Voltaire, 26 janvier 2012. « Le Qatar achète la démission du général al-Dabi », Réseau Voltaire, 13 février 2012.

[3] « Les 13 points de l'ultimatum saoudien au Qatar », Réseau Voltaire, 23 juin 2017.

[4] « Les Frères musulmans en tant qu'assassins », par Thierry Meyssan, Réseau Voltaire, 21 juin 2019.

[5] « Un Frère musulman membre du Conseil de sécurité nationale des États-Unis », Réseau Voltaire, 25 juin 2014.

Le Qatar, les Frères musulmans, le Hamas et Israël vyšel na voltairenet.org 5.12.2023. Překlad v ceně 666 Kč Zvědavec.

Známka 1.2 (hodnotilo 38)

Oznámkuje kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

2 příspěvků

(2 nové)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF